

Básně k recitaci

Vyber si báseň, nauč se ji a pak přednes ve škole

Jiří Žáček - Zabijačka v Kotěhůlkách

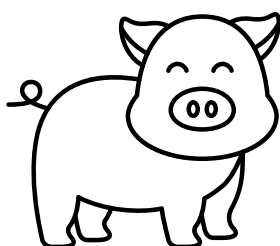
Už se chystá zabijačka,
jde se na to vědecky.
Řezník už si brousí nože,
kluci běží pro necky.

Čuník tuší, co ho čeká,
protestuje ve chlívku:
"Ze mne chcete dělat škvarky,
ovárek a polívku?"

Psy a kočky máte rádi -
proč se mstíte praseti?
Nechte toho zabíjení,
berte ohled na děti!"

Rozzlobil se, drcnul hlavou,
povolila závora:
Než se řezník vzpamatoval,
čuník zmizel ze dvora.

Už je dávno za horama,
a tím končí povídka.
Utekly jim jitrnice,
ovárek i jelítka.

Jaromír Nohavica - Když byl Pepa ještě mladý

Když byl Pepa ještě mladý,
nevěděl si s ničím rady.
Chlastal pivo, jedl ovar,
byl duševní polotovar.
Na všechny se blbě tlemil
a pak jednou přišel Emil.
Vzal si Pepu pěkně stranou:
"Pepo - nemáš na vybranou.
Podívej se do zrcadla,
toho špeku, toho sádla!"
Dále dodal tichým hlasem:
"Za prvé je konec s masem."
Přidává hned druhou radu:
"Jestli nechceš zůstat vzadu,
jabko, rajče, žitný klíček,
toť tvůj nový jídelníček!"
Pepovi jde hlava kolem,
sedí za kuchyňským stolem,
celý dům už dávno chrní,
Pepa zkouší klíčit zrní.
Sedí jako na jehličí.
Vyklíčí či nevyklíčí?
Vyklíčilo! Pepa jásá
a rovnou to zrní spásá.
K tomu rajče, sklenku mlíka,
podívejte na Pepíka!
Je to Pepa nebo není?
Před očima se nám mění,
bavit se s ním není hanba,
hlava Havla, tělo Ramba.
Strejda Emil kývá hlavou:
"A to vše tou zdravou stravou."

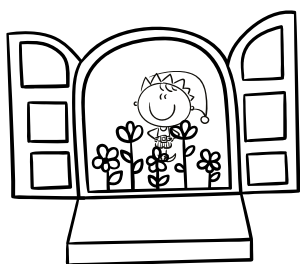

Karel Plíhal - Pohádka

Takhle nějak to bylo:
jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím
v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu,
na krku pletenou šálu.
Dědové Vševědi okolo Popelky
žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu,
dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce,
paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se letícím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu
kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů:
Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!
Dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi potichu do ucha zazpíval:

Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
všichni tě mezi sebe zvou
a já jsem tu proto, abys šel.

Jiří Suchý - Pět strun

Pět strun úplně stačí
aby se mohlo hrát,
aby ten, kdo se mračí,
se mohl začít smát.

Když pátá struna schází,
no tak to nevadí.
Člověk si bez nesnází
se čtyřmi poradí.

A když chybí ta čtvrtá
(i to se může stát),
hlavou mi stále vrtá.
proč dál bych neměl hrát.

Když třetí struna schází,
no tak to nevadí.
Člověk zas bez nesnází
si s dvěma poradí.

Když další strunu vezme ďas
(ne že bych vám to přál),
nevěšte hlavu prosím vás
a klidně hrajte dál.

A když vám na kytáře
nezbude vůbec nic,
nechmuřte proto tváře,
zpívejte z plných plic.

